

[Fibiger.]

og tiltrådt af landbrugsministeren, og anbefale at stemme mod det af de ærede medlemmer hr. Hans Pinstrup og hr. Øllgaard stillede ændringsforslag.

Aage Fogh: Jeg kan på mit partis vegne anbefale at stemme for de ændringsforslag, som udvalget og ministeren er enige om, og hvis det skulle forme sig sådan, at mindretallets ændringsforslag kommer til afstemning, anbefaler jeg at stemme imod.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om visse ting, som ikke er blevet udformet i lovparagraffer. Det er for det første spørgsmålet om administrationen. Det er rigtigt, som de to foregående talere har sagt, at dette spørgsmål har været drøftet i udvalget, og at man i udvalget var ganske enig om, at der burde indføres visse forenklinger.

Jeg nævnte under første behandling en bestemt sag, og nu har jeg fået oplyst, hvordan det ligger. Jeg tror, det kunne have sin interesse, om flere fik indblik i, hvordan en sag under de nuværende forhold kan forløbe. Jeg skal derfor tillade mig ganske kort at citere et lille afsnit af svaret, som ikke er optaget i betænkningen.

Sagen er startet i 1948 ved en jordhandel i Holbæk amt, og nu lyder forklaringen sådan: Med skrivelse af 28. december 1949 fremsendte husmandsbrugskommissionen foreløbigt tinglyst skøde på tillægsparcellen. Servitutdeklaration fremsendtes til kirkeministeriets underskrift den 13. januar 1950. Kirkeministeriet blev rykket den 14. februar 1950. Deklarationen modtaget tilbage fra kirkeministeriet i underskrevet stand den 1. maj 1950 — ikke mere end 4—5 måneder om at komme fra kirkeministeriet over til landbrugsministeriet; i betragtning af afstanden kan det vel ikke siges at være meget. Efter anmodning fra låntagerens sagfører, en landsretssagfører i Holbæk, blev det foreløbigt tinglyste skøde på tillægsparcellen under 17. maj 1950 fremsendt til sagføreren til endelig indførelse i tingbogen, idet landbrugsministeriet anmodede om efter endt ekspedition at få skødet tilbagesendt. Landsretssagføreren rykkes under 25. august 1950. Ved skrivelse af 5. oktober 1950 tilbagesendes skødet til landbrugsministeriet. Efter at man forgæves ved skrivelse af 30. oktober 1950 til statens jordlovsudvalg og derefter ved henvendelse underhånden til statens ligningsdirektorat havde søgt oplysning om tillægsparcellens grundværdi — 10. alm. vurdering —, blev denne oplysning underhånden fremskaffet

gennem husmandsbrugskommissionen, hvorefter jordrentedeklaration under 11. januar 1951 blev fremsendt til kirkeministeriet til underskrift. Når den er modtaget tilbage, vil dokumenterne blive udsendt til låntagerens underskrift og til tinglysning, hvorefter dette lån vil blive udbetalt.

Nu har jeg så sent som 2. marts 1951 modtaget følgende brev:

„Mit tilgodehavende fra staten er 2 000 kr., dertil kommer 5 400 kr., som husmændene skal betale af egen kapital, alt det bliver ikke i orden, før staten har sit i orden, men nu regner jeg med, du hurtigt får den sag i orden, da jeg ser, du synes, det er lige så meningsløst, som jeg med mange flere her på egnen.“

Jeg er ganske enig med både sælgeren og de mange derude på egnen. Det er fuldkommen meningsløst, at vi i 1951 har en administrationsform som den, der kommer til udtryk her, og når de to foregående talere, der begge er medlemmer af statens jordlovsudvalg og kender det indefra, så stærkt har understreget, at der bør en ændring til, så tør jeg, som kun kender det udefra, men ved, hvordan det virker i praksis, og hvordan man bedømmer jordlovsudvalgets virksomhed på grund af disse resultater, jo nok have lov til at sige, at dette kan ikke fortsætte. Derfor vil jeg benytte lejligheden til overfor den højtærede landbrugsminister stærkt at understrege den henstilling, som udvalget er enig om at afgive, og som jeg forstod den højtærede landbrugsminister tog meget forstående på. Jeg håber, der sker en ændring, så der ikke i fremtiden går indtil 3 år, inden den mand, der har solgt sin jord, får sine penge.

Dernæst vil jeg gerne sige et par ord om 3 mands udvalgene. Jeg bemærker, at det af betænkningen fremgår, at den bemyndigelse, der var givet landbrugsministeren til administrativt at ophæve 3 mands udvalgene, er udgået. Det er jeg meget tilfreds med, for jeg synes, det må siges at være urimeligt, at man giver landbrugsministeren en sådan bemyndigelse på et tidspunkt, hvor 3 mands udvalgene i virkeligheden ikke er kommet i arbejde. De skulle jo meget gerne af mange grunde have løst problemet om tillægsgjorden. Det er ganske overordentlig vigtigt, og der er ingen tvivl om, at hvor 3 mands udvalgene vil gøre et godt arbejde, kan de også opnå resultater.

Endvidere vil jeg gerne i tilknytning til loven om landbrugsejendomme igen nævne problemet den såkaldte frijord. Jeg har